

трѣбало да същатъ себеси за членове на едно и сѣщо то политическо тѣло. Солонъ думалъ, че този градъ е само добъръ и благополученъ, дѣто сѣкій, и оскърбенный тѣ и неоскърбенный тѣ, може да обличи кривда та и престѣпленіе то. Въ законодателство то на Солона было постановено, че сѣкій гражданинъ, който при народны вълненія не са присѣдинявалъ на никоя партія, да са наказва съ лишеніе то на граждански тѣ си права. Този законъ былъ твърдѣ разуменъ, защо то сички тѣ граждани были длѣжны да приѣмватъ участие въ сѣдбы тѣ на свое то отечество.

Въ брачны тѣ условія Солонъ съвсѣмъ уничтожилъ прикя та; булка та была обязана да донесе въ къща та на супруга си само три дрехи и нѣщо домашни евтенны потребицы: и, защо то жена та не трѣбало да са счита за стока, която са добыва само споредъ цѣна та си, мъжъ тѣ былъ длѣженъ да са ожени за мома само за нейны тѣ достоинства.

Да са говори лошо за умрѣлы тѣ было строго запретено; защо то благочестиво то чувство трѣба свято да почита паметъ та на умрѣлы тѣ, и ако е несправедливо да са говори лошо за отежтвующи тѣ, защо то не сѣ на лице самы да са забрѣнятъ, то по несправедливо е да са порицаватъ умрѣлы тѣ.

Най подиръ Солонъ, съвсѣмъ противоположно на Ликурга, былъ достоинъ покровитель на науки тѣ и искусства та. Каменлива та и бесплодна земя на Аттика принуждавала жители тѣ да изнамѣрватъ съ ума и съ искусство то си средства за сѣществованіе; положеніе то на Аттика до море то благопріятствовало на търговія та. Чуждоземны тѣ търговцы и мореплаватели могъли да добыватъ отъ Аѣиняны тѣ чрезъ търговія разны предметы тогасъ само, кога то бы са намѣрвали въ Аѣины искусны занаятчій и художницы. Заради туй Солонъ узаконилъ: сынъ тѣ, кого то баща му не научилъ нѣкой занаятъ, не былъ обязанъ на старины да хране баща си. Ареопагъ тѣ еше ималъ право да наблюдава